

Ikt. sz.: IUB-41/82-2/2019.

IUB-22/2019. sz. ülés
(IUB-38/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2019. december 6-án, pénteken, 09 óra 33 perckor
az Országház félemelet 9-10. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Senyei György Barna, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltjének meghallgatása (A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 67. § (3) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Ügyrendi javaslat és határozathozatal időkeretes tárgyalásról</i>	6
<i>Dr. Senyei György Barna expozéja</i>	6
<i>Kérdések</i>	10
<i>Dr. Senyei György Barna válaszai</i>	12
<i>Vélemények, észrevételek</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	15
<i>Egyebek</i>	16
<i>Az ülés berekesztése</i>	16

Napirendi javaslat

1. Dr. Senyei György Barna, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltjének meghallgatása
(A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 67. § (3) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vejkey Imre (KDNP), a bizottság elnöke

Dr. Kovács Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Bajkai István (Fidesz)
Dr. Becsó Károly (Fidesz)
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)
Sebián-Petrovszki László (DK)

Helyettesítési megbízást adott

Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) dr. Kovács Zoltánnak (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Bajkai Istvánnak (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) dr. Becsó Károlynak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Gáborné dr. Túri Izabella bizottsági főmunkatárs
Dr. Nagy Zoltán bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Dr. Senyei György Barna, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltje

Megjelentek

Dr. Vízkelety Mariann államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Szecskó József helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Wopera Zsuzsanna miniszteri biztos (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 09 óra 33 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszöntöm a bizottság valamennyi megjelent tagját és a meghívottakat. Köszöntöm ülésünkön bizottságunk új tagját: Sebián-Petrovszki László urat, a DK képviselőcsoportjából. Jó munkát kívánunk ezúton is neki. *(Sebián-Petrovszki László: Köszönöm.)*

A bizottság ülését ezennel megnyitom. Ismertetem a helyettesítések rendjét: jómagam helyettesítem Vitányi István alelnök urat, Kovács Zoltán alelnök úr helyettesíti Czunyiné Bertalan Judit képviselőtársunkat, Bajkai István helyettesíti Demeter Zoltán képviselőtársunkat, és Becsó Károly képviselőtársunk fogja helyettesíteni Vigh László képviselőtársunkat *(Dr. Becsó Károly belép a terembe.)* - meg is érkezett képviselőtársunk, itt van újra a teremben. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Most soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. A napirend módosítására irányuló kezdeményezés nem érkezett. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e valakinek a napirendi javaslattal kapcsolatban észrevétele. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, határozathozatal következik. Kérdezem képviselőtársaimat, ki támogatja a megküldött napirendi javaslat elfogadását. Aki igen? *(Szavazás.)* Tizenegy. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag, 11 igen szavazattal a napirendet elfogadta.

Mielőtt 1. napirendi pontunk következne, úgy tudom, hogy Varga-Damm Andrea képviselő asszony meglepett bennünket egy-egy csokoládéval Szent Miklós napja alkalmából. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ez természetes.)* Ezúton is köszönjük szépen képviselőtársunknak.

Dr. Senyei György Barna, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltjének meghallgatása (A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 67. § (3) bekezdése alapján)

Soron következik 1. napirendi pontunk: dr. Senyei György Barna, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltjének meghallgatása a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 67. § (3) bekezdése alapján.

Nagy tisztelettel köszöntöm az ülésünkön megjelent dr. Senyei György Barna jelölt urat, valamint a kormány képviselőjében megjelent dr. Vízkelety Mariann államtitkár asszonyt, és úgy látom, hogy Szecskó József helyettes államtitkár úr is itt van; nagy tisztelettel köszöntöm önöket.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Áder János köztársasági elnök úr 2019. december 2-án a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény 67. § (2) bekezdése alapján dr. Senyei György Barna urat jelölte az Országos Bírósági Hivatal elnökének. A hivatkozott törvény 67. § (3) bekezdése alapján az Országos Bírósági Hivatal elnökének jelölt személyt az Országgyűlés igazságügyel foglalkozó bizottsága meghallgatja. Erre a meghallgatásra kerül most sor. Az S/8356. számon nyilvántartásba vett jelölést és a jelölt életrajzát korábban képviselőtársaim megkapták és munkatársaim kiosztották.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy az Országos Bírói Tanács 2019. december 4-i ülésén a Bszi. 103. § (3) bekezdés a) pontja alapján meghallgatta dr. Senyei György Barna OBH-elnökjelölt urat, és egyhangúlag támogatásáról biztosította.

Ügyrendi javaslat és határozathozatal időkeretes tárgyalásról

Mielőtt a napirendi pont megvitatását megkezdénénk, a tárgyalás menetével kapcsolatban az alábbi javaslatot kívánom tenni. Tekintettel a bizottságban korábban kialakult gyakorlatra, a határozati házszabály 114. § (3) bekezdése alapján kétolvasatos, időkeretes tárgyalásra teszek javaslatot, oly módon, hogy a bizottságunkban tagsággal rendelkező képviselőcsoportok számára frakciónként összesen 8 perc álljon rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények megfogalmazására, míg a független képviselő bizottsági tagunk számára erre összesen 4 perc álljon rendelkezésre. Amennyiben a bizottságunkban tagsággal nem rendelkező LMP- vagy Párbeszéd-frakció vezetője fel kívánna szólalni, úgy részükre az előbb jelzett felszólalásokra összesen 4 perc álljon rendelkezésre. Munkatársaink fogják az időt mérni.

Megnyitom az ügyrendi javaslatom vitáját, melynek keretében frakciónként egy percben egy felszólalásra van lehetőség. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az ügyrendi vitát lezárom, most szavazás következik.

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja az általam előterjesztett tárgyalási menetrendre tett ügyrendi javaslatot. *(Szavazás.)* Kilenc. Ki nem? *(Szavazás.)* Kettő; tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen és 2 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a tárgyalási rendet elfogadta.

Ismét köszöntöm elnökjelölt urat, s egyben felkérem beszéde megtartására. Parancsoljon! Öné a szó.

Dr. Senyei György Barna expoézia

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírói Hivatal elnökjelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm, hogy meghallgatnak, köszönöm, hogy lehetőséget biztosítottak, hogy megjelenjek itt önök előtt, és néhány gondolatot megpróbáljak megosztani az elképzeléseimmel kapcsolatosan. Azért már előre bocsánatot kérek, ha esetleg valamit unalmasnak találnak, hiszen a már az OBT-ülésem a hosszas - nem hosszas, de két órán túlnyúló - meghallgatáson elhangzottakat, meglehet, néhányszor meg fogom ismételni, hiszen nyilván a tegnapelőtthöz képest a gondolataim nem változtak és nem is változhattak meg.

Ügydöntő jelentőséget tulajdonítok a jövőre nézve a bíróságok működésével, a bírósági szervezet egészének működésével összefüggésben két fogalomnak mint lényeges szónak: ez a békesség és a rend, mert az igazságszolgáltatás csak ennek a két fogalomnak a teljes megvalósulása esetén tud az Alaptörvényben írt kötelezettségeinek eleget tenni. Az ítélezés alapvetése nyilvánvalóan, hiszen itt a bizottság valamennyi tagja tökéletesen tudja és tisztában van azzal, hogy a lényeg mindenkor a magas színvonalú, időszerű és pártatlan ítélezés, amelynek alapvető feltétele a békesség és a rend.

Azt lehet mondani, hogy az utóbbi időben az OBH-OBT ellentét neurotizálta a bírósági szervezetrendszer, sőt, ami nemkívánatos jelenség, hogy nemcsak a szervezetrendszer neurotizálta, hanem már a közvéleményt, illetőleg az internetes és egyéb sajtótermékeket is, mondhatjuk, hogy tematizálta. Ezt azért tartom szükségletlennek, de nemcsak szükségletlennek, hanem egyenesen károsnak, mert az OBH és az OBT - az Országos Bírói Hivatal és az Országos Bírói Tanács - nemhogy nem ellenségei, de még csak nem is ellenfelei egymásnak, hanem olyan bírósági

szervezetek, amelyek együtt a törvényességet hivatottak biztosítani a bíróságok működése érdekében. A két szervezet között azonban feszültség halmozódott fel, és ennek a megszüntetése az elsődleges cél. Az elsődleges, feltétlenül szükségszerű intézkedésnek tartom, hogy álljon helyre az OBTH teljes létszáma, és az első intézkedések között ki kell írni az OBTH-küldöttválasztást, hogy az OBTH teljes létszámmal működhessen.

A következő, ami nem feltétlenül fontossági sorrendet jelent a jövőre nézve, az aktualitását tekintve viszont említést érdemel, ez a bírósági kommunikáció, a bírósági kommunikációs környezetnek a megváltoztatása. Az utóbbi hónapokban, években meglévő, ahogy említettem, ez a bizonyos tematizálás most megszűnik azzal, ha az OBTH létszáma helyreáll, a párbeszéd és az egyeztetés pedig a két szervezet között folyamatossá válik. Így a neurotizáló hírek egy része reményeim szerint leépül és megszűnik.

A következő, bírósági kommunikációval összefüggő észrevételem, vagy tervemként szeretném nevesíteni azt, hogy a bírósági publicitás több szinten is csökkenjen. Ez azt jelenti, hogy a hírek, amelyek a bíróságokkal kapcsolatosak, szóljanak a sajtónyilvános, közérdeklődésre számot tartó ügyekről, és csak azokról. Az lenne az üdvöztető, ahogyan erre az OBTH sajtótájékoztatójából is értesültünk, hogy a bíróságok tevékenységéből annyit észleljen a közvélemény, amennyi őt valóban érdekli, azaz milyen ügyekben milyen döntések születtek. Talán az lenne az optimális, ha a közvélemény azt sem tudná, hogy ki az OBTH meg az OBTH szóvivője meg elnöke, mert a jogkereső közönséget az ügyek érdeklik, és nem a bíróságok meg a bírósági vezetők.

A kommunikációról még egy észrevételem van, hogy enyhüljenek a jelzők, mert túl sok volt az utóbbi hónapokban: történelmi, korszakalkotó meg egyedülálló (*Dr. Varga-Damm Andrea és dr. Gyüre Csaba nevet. - Dr. Gyüre Csaba: Aranykor.*), és célszerű, hogy az ügyekre koncentráljunk.

A bíróságok életében fontos és alapvető a tudásalap. Mindnyájunk előtt ismert, hogy milyen jogszabályi környezetben kell tevékenykednünk, a tudás megosztása és a tudás megszerzése alapvető jelentőségű, és ennek van a bírósági szervezetrendszeren belül egy jelentős helyszíne, amely európai szintű volt a megalkotása során, illetve amikor létrehozták a Magyar Igazságügyi Akadémiát; most is működik, és most is európai megoldásként tartja számon az erre hivatott uniós közvélemény ezt a korszerű helyszínt. A bíróképzésnek továbbra is nagyon alapvető jelentőséget tulajdonítok, a hangsúlyok - én úgy mondom, egy kis balansz - helyreállításával. Az utóbbi években, egyébként helyesen, az általam is nagyon fontosnak tartott újgeneráció-képzés folyt a Bíróképző Akadémián. Ez fontos és a jövőben is követendő, hiszen az új generáció biztosítja az utánpótlást a bírói pulpitusokon. De itt látok egy fontos kérdést, hogy a jelentős és nagyobb gyakorlattal rendelkező bírók gondolatcseréjének, előremutató tanácskozásainak újra és továbbra is legyen a helyszíne a Bíróképző Akadémia, hiszen az új generációnak az alapok elsajátításánál kell kezdeniük a tevékenységüket. Márpedig az alapok elsajátítása az én véleményem szerint már a fogalmazói léttől kezdve, át a titkárokon, de még akár a kezdő bírók esetében is az instruktorbírórendszer felállításán és erősítésén, adott esetben dotációján alapulhat. Hiszen a bírósági tevékenység és a bírósági szervezet egy sajátos helyzetben van, hiszen a bírói munka alapvetően, és ezt talán ne vegyék reklámozásnak vagy hazabeszélésnek, de a bírói munka az egyik legradicionálisabb foglalkozás, hiszen átível a történelmen. Tehát lehet modernizálni, kell is modernizálni, de van egy olyan mérték, amelyet nem lehet átlépni. Tehát ahogy az alapokat a mi generációnk elsajátította, én ezt továbbra is szükségesnek tartom. Úgy tanulunk meg idézni, kitűzni, szakértő-kirendelő végzést megfogalmazni és ítéletet írni, ahogyan mindnyájunk előtt vannak modellként szolgáló bírók, bírótársak, akiktől az alapokat elsajátítottuk. De ez az ügyvédi pályára pontosan

ugyanígy vonatkozik; ezt onnan tudom, hogy én a pályámat ügyvédjelöltként kezdtem, tehát némi rálátásom erre a képviseleti és nagyon fontos együttműködő társszervezetre is van.

A bíróképzés irányát tehát nagyon helyesnek tartom, ezzel a korrekcióval, hiszen az alapok elsajátítását követően lehet építkezni a bírói fejlődés terén. De ez, amit elmondtam - és ezt szeretném hangsúlyozni -, nem jelenti azt, hogy az újgenerációképzést bármennyire is elhanyagolnánk vagy elhanyagolhatnánk. Éppen olyan fontos, csak ezzel a szükséges korrekcióval.

A következő, adott esetben jelentősnek mondható kérdéskör szintén a sajtónyilvánosságig is eljutott, ez pedig a bírói pályázatok rendszere. A pályázatokkal összefüggésben el kell mondanom az alábbiakat. Véleményem szerint rendkívül hasznos és előremozdító volt a bírói karrier során a pontrendszer bevezetése. Tehát valahol felül kellett írni azt az évtizedek alatt felhalmozódott és nem teljesen egészséges és nem teljesen követendő rendszert, hogy 1992-ben tudták, hogy ha majd abban a tanácsban nyugdíjba megy az egyik tanácsstag, 2002-ben ki fogja majd követni. És ez kőbe volt vésve, hiszen a legfőbb szabály az volt, hogy „mert mi ezt így szoktuk”. Ezt ismerjük az ítélkezésből; adott esetben, időnként van ilyen szabály, hogy „ezt mi így szoktuk”. Ezen helyesen kompenzált és a tudásalapot beépítette a bírói előrelépés rendszerébe a pontrendszer felállítása, amit most nem részletezek, hiszen önök előtt tökéletesen ismert. Ez a pontrendszer tükrözi a tudásalap szükségességét és exponálja azt. Talán egy hiányossága van, ami a jövőben kompenzációra szorul, és ez véleményem szerint az, hogy a tudásalappal kapcsolatban ez a pontrendszer alapvetően egy kezdő bírói pályázati rendszerre van felépítve. Jelentőséget tulajdonít annak, hogy ki milyen többletképzettséggel, -végzettséggel rendelkezik. Rendkívül fontos a szakjogi végzettség, sőt természetesen a nyelvvizsga is. De a ponttáblázatban nem kap kellő súlyt a tudásalapnak, a mindenkorai tudásalapnak a másik része, és ez pedig a gyakorlat. A bírászkodás, minden ellenkező feltételezéssel szemben, éppen olyan, mint - ha megengedik, így hasonlítom össze - a gépjárművezetés vagy a kézsebészet: aki sokat vezet és sokat műt, az jól vezet és jól műt, a képzettség pedig ennek a gyakorlatmegszerzésnek az első lépcsőfoka. Első, fontos lépcsőfoka, de nem helyettesítheti azt.

Nagyon helyénvaló a pontrendszer, ezt fölösleges és nem is kívánom megismételni, de bizonyos kategóriái, bizonyos részletei vagy bizonyos részei viszont nem alkalmazhatóak minden esetre. Bíróitanács-elnökként tapasztaltam több alkalommal, hogy vizsgáltuk a ponttáblázat összeállításánál, hogy ítélőtáblára pályázó bíró 1987-ben, 32 évvel ezelőtt hányasra szakvizsgázott. (*Derűtség.*) És mondjuk, tudjuk valamennyien, akik jogászok vagyunk, hogy a szakvizsga adott esetben szerencseelemet is tartalmaz, és valaki kifogott egy bizottságot '87-ben, és 32 évig végigkíséri a pályáját egy esetlegesen nem szerencsés szakvizsga. Egy kezdő bírónál nyilván jelentősége van, hogy néhány esztendővel ezelőtt hányasra szakvizsgázott; egy gyakorlott bírónál ennek talán már nincs olyan, sőt semmilyen jelentősége nincs talán. A ponttáblázat tehát nagyon fontos, ugyanakkor egyfajta pontthalmozásra is kényszeríti a pályázókat, és ezért a gyakorlat jelentőségét véleményem szerint helyre kell állítani.

A bíróságok működése során a szakmai státuszok - elsősorban a kollégiumvezetőkre gondolok e körben - bizonyos tehermentesítésére, bürokráciacsökkentésére gondolok. A kollégiumvezetőnek az a feladata, nézetem szerint a klasszikus, tradicionális feladata, hogy segítse az ítélkezést, szakmai segítséget nyújtson adott esetben jogi megoldásokhoz, szintén klasszikusan, hogy kezdő bírók, titkárok, illetőleg adott esetben a bírói szervezet bármelyik tagja tanácsért fordulhasson a kollégiumvezetőhöz, a kollégiumvezetőnek pedig legyen arra ideje,

hogy ezt a kérdést megválaszolja. Tehát ezt a hangsúlyeltolódást a bizonyos kimutatások, jelentések készítéséről megfelelő bürokratikus kötelezettségekkel rendelkező, jó értelemben vett bürokratikus hatáskörrel rendelkező személyekre és szervekre kell hagyni, hiszen a kollégiumi élet a szakmai fejlődésnek az alapja.

A bíróságokon, különösen a központi régióban az ügyteher eltér az ország egyes részein tapasztalható ügymennyiségtől, és az ügyek nehézségi foka is eltér. Előfordulnak, talán nem túl szerencsés kifejezés, de talán valós: úgynevezett megaügyek. Úgy gondolom, jelenleg az ügyérkezés lehetővé teszi azt, hogy a megaügyek egy bíró kezén legyenek, de akkor a bíró, aki azzal a megaüggyel foglalkozik, amelynek adott esetben olyan a peres felek száma - vonatkozik ez adott esetben különösen büntetőügyben a kiemelt tárgyi súlyú, sokvádoltas ügyekre -, akkor ez mentesüljön a további ügyek tárgyalásától, és lehetővé kell tenni, hogy csak erre az egy ügyre koncentráljon. Ehhez viszont fontos a súlyszámok figyelembevétele, az ügy nehézségének a figyelembevétele. Mert akik gyakorló bírók vagyunk, tudjuk, hogy lehet, hogy tíz, de adott esetben húsz befejezés is könnyebb, mint egy. Félreértés ne essék: senkinek nem lehet olyan illúziója, hogy a statisztika egészen pontos lesz, vagy hogy a statisztika nem torzít - a statisztika szükségképpen torzít. Ennek csak a kompenzációjára kell törekednünk a súlyszám figyelembevételével. A központi régióban egyébként a tudomásom szerint a súlyszám működik, és visszatükrözi az ügyek nehézségét. A polgári ügyekben viszont a súlyszámozás problematikus, mert büntetőügyben a büntetőbíró már - ha megengedik, így fogalmazok - hozott anyagból dolgozik, hiszen a vádiratot benyújtják, a nyomozati irat a rendelkezésére áll. Míg a polgári perben egy keresetlevél áll rendelkezésre, és az ügy egyfajta sajátos nehézséget kaphat utóbb a bizonyítás szükségességétől és annak a terjedelmétől. Nemrég volt pont a mi tanácsunk előtt egy olyan ügy, hogy az ember megnézte volna, a világ legnehezebb ügye, hiszen 160 milliárd forint kiemelt perérték - és egy tárgyaláson döntött az elsőfokú bíróság, egy tárgyaláson mi, mert nem volt kereshetőségi joga a felperesnek. (*Derűltség.*) Tehát ezért mondom, hogy a polgári ügyekben ez esetleg problematikus, de ott is törekedni kell a büntetőhöz hasonló súlyszámhoz, ez pedig az időközi súlyszámkorrekciós rendszernek a bevezetése lehet, tehát egyfajta nyomon követés szükséges a polgári ügyekben.

Felmerülhet még a más bíróságok bíráinak a kirendelése, mert ezek a kérdések is felmerültek. A jelenlegi ügyforgalom talán nem indokolja. A személyes tapasztalatom szerint én nem tartom szerencsésnek a más bíróságok kirendelését, mert egy másik tanács eljár, hatályon kívül helyez, de mire visszajön a hatályon kívül helyezést követően az elsőfokú ítélet, akkor már nem az a tanács jár el, esetleg nem ért egyet. Tehát a más bírák kirendelését esetleg nevezhetjük talán szükséges rossznak. Előfordulhat olyan rendkívüli ügyteher-növekedés, ami ezt elengedhetlenné teszi, de reméljük, hogy ez nem történik meg.

A kirendelésnek van egy másik oldala, a bírák kirendelése alsóbb fokú bíróságról a felsőbb bíróságokra. Ez viszont fontos az utánpótlásképzés, az ismeretszerzés, illetőleg az ismeretek kialakítása szempontjából. Nekem konkrétan - ha megengedik, személyes élménnyel untatom önöket - nagyon nagy büszkeség volt, amikor 2012-ben a Kúriára nyertem kirendelést, és az első írásba foglalt ítélet meg is jelent a BH-ban. Hát, ezt akkora sikerként éltem meg, amely lökést, biztatást adott a pályafutásomnak.

Ami nem elhanyagolható szempont, ha megengednek még egy észrevételt, illetve egy gondolatot megosztok az időszerűséggel kapcsolatban. Ami optimális és pozitív, önök előtt tökéletesen ismert, hogy az ügyek jó része, nagy része, jelentős része, bírósági szervezeti egységeként eltérő mértékben és módon, de egy éven belül befejeződik. Ez a mérték 80-95 százalékig terjed. Az, hogy mi az elhúzóó ügy, viszont - hogy ilyen kifejezését használjak -, talán mondhatjuk, hogy tényállásfüggő, mert

alapvetően célszerű és indokolt, hogy két éven belül befejeződjenek az ügyek. Itt van egy érzékeny határ a két éven túli ügyekben, hogy ne alakuljon ki egy úgynevezett „két éven túli ügy” fóbia. Tapasztaltam olyan jelenséget, elszigetelt jelenség, de valós, amikor egy kicsit lerövidül az eljárás, és esetleg még egy szakértői meghallgatással, még egy bizonyítási folyamat teljesítésével megalapozott ítélet hozható, és ezzel az ügy befejeződik. Ezzel csak azt akarom kifejezni, hogy tudatosítani kell a vizsgálatok, illetőleg egyáltalán az ügyek mikénti kezelése körében, hogy az időszersőség ne menjen a megalapozottság rovására. Ugyanis önmagában, és hangsúlyozom, a többség befejezhető két éven belül, de van az a tíz ügy, öt ügy, nyolc ügy, ami viszont ott kezdődik, hogy ha az időszersőség a megalapozottság rovására megy, akkor viszont egy hatályon kívül helyezést eredményez; ha viszont az egy év kilenc hónap alatt befejezett ügy hatályon kívül helyezést nyer, és az eljárás adott esetben egészbani megisméltése válik szükségessé, akkor viszont már az ügy esetleg olyan mértékben elhúzódhat, ami már a strasbourgi bíróság előtti automatikus pernyerést keletkezteti, függetlenül az ügy kimenetelétől. Tehát ezért használtam, ha megengedik, ezt a sajátos kifejezést, hogy ne legyen „két éven túli ügy” fóbia. Ez nem jelenti azt, hogy ne fejezzük be időszersűen az ügyeket, csak legyen egy dinamikus egyensúly és összhang az időszersőség és a megalapozottság között.

Bocsássanak meg, hogy ilyen sokáig untattam önöket. Én most egyelőre nem kívánok többet előadni, de állok a kérdések elébe.

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnökjelölt úr. Nagyon értékes gondolatokat kaptunk a jövőre vonatkozóan, és az az expozézáró gondolat, hogy összhang az időszersőség és a megalapozottság között, ez nekem különösen tetszett a bírói működés vonatkozásában.

Elfogadott tárgyalási rendünknek megfelelően most a képviselői kérdések következnek. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki kérdést feltenni. *(Jelzésre:)* Igen, képviselőtársunk, tessék parancsolni!

Kérdések

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Üdvözlöm a jelölt urat, és nagyon örülök, hogy az elmúlt percekben volt mód arra, hogy meghallgassuk a terveit, elképzeléseit, amit a jövőben szeretne megvalósítani. Azonban lenne néhány olyan ügy, amit szerintem nem érintett, miközben fontos lenne tudnunk ebben az álláspontját, ismerni az ön véleményét. Én főleg három csomópontot alkottam a kérdéseim között, ezt próbálom valahogy végigvinni.

Az egyik, mondjuk azt, hogy a múlttal kapcsolatos dolgokat is érintett, az OBH és az OBT konfliktusát. Engem mégis érdekelne, hogy az OBT működését megkérdőjelező Handó-nyilatkozatokhoz önnek mi a viszonyulása, mit gondol róla, helyesnek tartja-e így utólag is. Az OBT legitimitását megkérdőjelező AB-beadványt visszavonja-e, ha arra kerül a sor? Ha nem, akkor pedig tiszteletben tartja-e az OBT-nek a jogait addig, amíg az AB nem határoz ebben az ügyben?

Mondta azt, hogy igen, az OBT tagjainak a létszámát újra teljesre föl kell hozni, és hogy kiírná a választást. Ez lett volna az egyik kérdésem. Ugyanakkor ennek van egy olyan része is, ha már az OBT-ről beszélünk, hogy az OBT kezdeményezett törvénymódosításokat is. Őszintén megmondom, én nem tudom, hogy ezek hol tartanak, de kérdezem, hogy ön fenntartja-e ezeket a törvénymódosításokat, vagy mit szól hozzá, támogatja-e ezt.

Ha kifejezetten az OBH szerepéről beszélünk, ön most megörököl ott egy bizonyosfajta struktúrát, szervezeti működést, illetve személyi állományt. Van-e terve, illetve szándéka, van-e lehetősége arra, hogy ön ezen változtasson? Van-e szándéka,

hogyan változtasson? Tehát hogy az elnökhelyettesekkel, főosztályvezetőkkel ön együtt tud-e dolgozni? Különösen gondolok itt persze Répássy Árpád úrra, akit sokan úgy tituláltak az elmúlt időszakban, a sajtó egy jó része, hogy ő volt igazából esélyes erre a pozícióra, és a vezetői stílusával kapcsolatosan fogalmazódtak meg kritikák. Nem tudom, ön tud-e vele együtt dolgozni. Van olyan információ, hogy önök Miskolcon egyébként dolgoztak együtt; érdekelné ennek a tapasztalata, hogy akkor ez kihat-e erre. Ha maradnak a helyettesek, akkor a szervezet működése változik-e? Szeretne-e valamilyen változtatást szervezeti értelemben a jövőben?

Kérdezném, hogy Varga Judit miniszter asszonyt egyébként ismeri-e, tart-e vele szakmai kapcsolatot, dolgoztak-e önök együtt bármilyen ilyen típusú szakmai közegben.

A vezetői pályázatok gyakorlatával kapcsolatban is felmerültek kritikák az elmúlt években. Engem érdekel, hogy hogyan tenné átláthatóbbá ezeket a pályázatokat. Rendszerben volt-e az, hogy rendszeresen eredménytelenné nyilvánították a pályázatokat, és a vélekedések szerint így érte el Handó Tünde, hogy a neki nem tetsző, az ő álláspontját nem képviselő bírák ne kerüljenek helyzetbe? Illetve tulajdonképpen ön is megfogalmazott Handó-kritikát, amikor azt mondta, hogy a vezetői pályáztatásban visszatérne a törvényekhez - legalábbis a sajtóhírek szerint ez hangzott el az OBT-meghallgatásán. Érdekel, hogy ezen mit ért konkrétan.

További apróságok tulajdonképpen ehhez képest, hogy létezik egy bírósági joggyakorlatot elemző csoport. Engem az érdekelné, hogy ennek a vizsgálati tárgykörére ön tervez-e bármiféle változtatást, hatást gyakorolni, javaslatot tenni arra, hogy ez módosuljon.

Végül az utolsó adat, hogy ugyan a kormány elállt a közigazgatási bíróságok bevezetésétől egy időre, vagy legalábbis most ez nem aktuális, ugyanakkor készült egy OBH-anyag, egy háttéranyag 2016-ban arról, hogy a hírek szerint az OBH ezt nem tartja jónak vagy nem tartotta jónak azt az ötletet. A Helsinki Bizottság közérdekűadatigénylésben próbálja kiperelni az OBH-tól, merthogy nem kapták meg. Ön tervez-e esetleg olyat, hogy ezt nyilvánosságra hozza, vagy hogy nem várja meg a pernek a végét ebben?

Ha már Helsinki Bizottság, ön támogatja-e, hogy ők visszamenjenek a bíróságokra dolgozni? Ugye, korábban alapvetően a képzésben vettek részt, jelentős uniós források voltak erre akkor, de ezt az engedélyüket visszavonták.

A legeslegutolsó dolog, hogy az ön életrajzát olvasva nagyon impresszív bírói múlt áll ön mögött, azonban igazgatási tapasztalata nem nagyon volt, vagy az életrajza alapján ez nem egyértelmű nekem. Nem gondolja-e, hogy ez hátrány esetleg az ön jövőbeli munkáját tekintve? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. S mielőtt Bajkai István képviselőtársunknak megadnám a szót, tájékoztatom a bizottság tagjait és elnökjelölt urat a következőkről. Jelen pillanatban az OBH elnökjelöltjének meghallgatása folyik; nyilván nem a múltból, nem a 2018. évi beszámolókról és a korábbi beszámolókról, hanem arról, hogy mi a víziója a jövőre nézve, miképpen szeretné az OBH-t a jövőben vezetni és irányítani. Ezért az e vonatkozásban feltett kérdésekre kell csak elnökjelölt úrnak választ adnia.

Nem kell szintén választ adnia azokra a személyes kérdésekre - mert nem tartoznak ide -, hogy kit ismer, kit nem ismer gyermekkorától vagy ifjú felnőttkorától vagy azt követően.

A közigazgatási bíróság szempontjából éppen a Párbeszédnek, Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak van egy beadványa a tisztelt Ház előtt, amely az alaptörvény-módosításra vonatkozik, amelyik az Alaptörvényből éppen kivenné a közigazgatási felsőbíróságot, és mi ezt a magunk részéről megtárgyaltuk és támogattuk.

S végül az utolsó dolog ez az igazgatási tapasztalat. Ez nagyon furcsa, mert egyszer az a probléma, hogy nincs igazságszolgáltatási tapasztalat, máskor az, hogy igazságszolgáltatási tapasztalat van; igazából nem lehetne olyan jelöltet találni, aki a köztes állapotban van.

Kérdezem képviselőtársaimat. *(Jelzésre:)* Igen, Bajkai István képviselőtársamé a szó.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr, és köszönöm azt is, hogy a tisztelt bizottság előtt föltehetem a kérdést.

Köszönöm szépen tisztelt elnökjelölt úr előadását, exozóját; sok mindenre tulajdonképpen választ is kaptunk.

Szeretném megkérdezni, különös tekintettel arra, hogy életútjából, szakmai pályafutásából látható módon az európai uniós ügyek is fókuszban voltak, és ilyen irányú tapasztalattal is rendelkezik, hogy hogyan tekint az Európai Unió Bíróságának az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleteinek hatására a magyar jogrendszer fejlődésére és a hazai jogalkotásra vonatkozó esetleges tendenciák kapcsán. Hogyan ítéli meg ezeknek a szerepét a jövőben a nemzeti jogalkotás keretében, illetve a jogfejlődés területén? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Gyüre Csaba alelnök úré a szó. Tessék parancsolni!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én is köszöntöm elnökjelölt urat. Nagy örömmel hallgattam a bemutatkozását és a terveit. Néhány kérdésem nekem is lenne. Egyrészt voltak az előző nyolc évből eléggé röhejes úgymond szabályzatok, mint például ami akár a bugyiviselést is szabályozta a bíráknál. Kívánja-e ezt majd felülvizsgálni?

Említette az OBT-vel való viszonyt, hogy ezt mindenképpen rendezni kívánja, új alapokra kívánja helyezni. De akkor itt rákérdeznék a MABIE-re is, mert azzal is eléggé rossz volt az előző elnök asszonynak a viszonya.

A bírák nem kaptak bizonyos előmeneteli lehetőséget, mert Handó Tünde nem terjesztette az OBT elé ezeket, és ezek így sorra elmaradtak az elmúlt egy-másfél évben. Ezeket kívánja-e esetleg helyre tenni?

Még egy kérdésem lenne, ami a bírói jutalmazás elveit illeti. Kiemelt szerepet játszott ebben például a nyitott bíróságok fontossága, tehát nem biztos, hogy mindig a szakmaiság szerepelt elsősorban, hanem olyan elvek, amelyeket az elnök asszony jónak látott. Ezen kíván-e változtatni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki kérdést feltenni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A kérdések körét lezárom.

Válaszadásra megadom a szót elnökjelölt úrnak. Tessék parancsolni! Öné a szó.

Dr. Senyei György Barna válaszai

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltje: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Kérdezők! Köszönöm a kérdéseiket, és a magam szerény eszközeivel megpróbálom azokat megválaszolni.

Mindenekelőtt, kérem, engedje meg, képviselő úr, hogy én az elődömet vagy potenciális elődömet, Handó Tünde asszonynak a tevékenységét, munkáját ne minősítsem. Ez nem az a fórum, hogy én akár kritikai szót mondjak vagy mondhassak.

Ami tény, a személyi kérdésre, amire rákérdezett képviselő úr, az OBH struktúrája, személyi állománya, szerkezeti változtatások: ahhoz, hogy hogyan tudunk együtt dolgozni és kivel, ezt nyilvánvalóan tájékozási és személyes egyeztetésnek

kell megelőznie; az elképzeléseknek, illetőleg az irányoknak a feltárását követően lehet erre aggálymentes választ adni, hogy hogyan tudunk együtt dolgozni, kivel és mennyiben. Itt direkt személyi változásokról pró-kontra válasz, úgy gondolom, a jelenleg rendelkezésemre álló ismeretek szerint nem adható.

Képviselő úr kérdezte a vezetői pályázatok, illetőleg a bírói pályázatok rendszerét. Az OBH elnökének mindenkorí úgymond diszkrecionális joga, mérlegelés függvénye, hogy egy pályázatot eredménytelennek nyilvánít avagy sem. Mérlegelés. Én az előző meghallgatásomon is, most is azt mondom, hogy az eredménytelenné nyilvánítással kapcsolatos eljárással vagy gyakorlattal összefüggésben nem a törvényes vagy törvénytelen kifejezést használtam, hanem most is így gondolom, hogy kerülendő. Hiszen a kinevezés mindenkor a kinevező felelőssége. A kinevezői felelősség nem hárítható át másra. Fontosnak tartom magam is a bírói testületet - hiszen bírói tanács elnöke vagyok, ennél véleményt formálunk magunk is -, fontosnak tartom a kollégiumok és az összbírói értékezetek véleményének a figyelembevételét, és adott esetben azt prioritásként kezelni egy adott pozícióval összefüggésben. Itt csak egy fogalom, amivel képviselő úr tökéletesen ugyanúgy tisztában van, mint én, különbség van a választás és a véleménynyilvánítás között. A véleményt fontos figyelembe venni, amennyiben a lehetőségekhez képest a kinevező és a véleményt nyilvánító szerv között véleményazonosság vagy olyan mértékű véleményhasonlóság áll fenn, amely az egyező döntés meghozatalát lehetővé teszi. Tehát én a „kerülendő” kifejezést használtam.

A közigazgatási bíráskodás nincs napirenden, én ezzel összefüggésben, ha megengedi, véleményt nem kívánok nyilvánítani.

Kérdezte a Helsinki Bizottság bevonását az oktatásba. Én úgy gondolom, én az oktatást a bírósági szervezeten belüli prioritások szerint szeretném megoldani. A bíróságokon van annyi képzett szakjogásztól a kollégiumvezetőkön át gyakorló bírógig, hogy én a bírósági szervezetben az oktatást a bírósági tagokkal, bíróságon belüli szakemberekkel szeretném folytatni. Ennek van még egy alapvető oka ezzel kapcsolatosan: a bírákat - ez az én személyes tapasztalatom, és úgy gondolom, a bírák többsége ezt osztja - a gyakorlat érdekli, a bírói gyakorlat, a joggyakorlat, és ezeket az iránymutató képzéseket kívánom, ahogyan említettem is, fenntartani.

Képviselő úr kérdése az európai uniós bírósági gyakorlat beépítésére irányult. Ugye, 2004. május 1-jétől csatlakozott Magyarország az Európai Unióhoz, ezen időponttól kezdve a teljes uniós jogrendszer a magyar jogrendszer része, és pontosan tudjuk, a Simmenthal-ügy ki is mondta az uniós jog elsőlegességét, és ez a teljes mértékben irányadó. Pontosán tudjuk - és ha megengedi, csak egy másodpercre elkalandozom, amit képviselő úr kérdésére adok választ, az időszerűséggel függ össze -, látjuk a devizahiteles ügyekben, hogy milyen sok felfüggesztés történt európai uniós bírósági eljárás befejezéséig. Ez jelzi, hogy a magyar bíróságok tiszteletben tartják az uniós bíróság döntését, sőt az előzetes döntéshozatali eljárások számát illetően a magyar bíróságok az élvonalba tartoznak. De ez annyiban lesz átmeneti, az időszerűséget érintő kérdés, hogy most indulnak a befejezett európai uniós bírósági ügyek kapcsán újra a felfüggesztett ügyek, tehát ez az időszerűség kérdésében, pontosan az európai uniós bírósági döntéseknek az exponált figyelembevétele egy átmeneti ügyelhúzóást fog eredményezni.

Képviselő úr érdeklődött a MABIE-vel kapcsolatban. Az előzményi meghallgatáson részt vett a MABIE elnöke, és ott adott esetben felmerült, hogy konszenzusos alapon a bírósági honlapon lehetőséget kapjon a MABIE a szakmai és érdekképviseleti tevékenység exponálására.

A bírói jutalmazási rendszerrel összefüggött a kérdése a nyitott bírósági programmal. Ha megengedi, erre is kitérek, hiszen a kérdése érintette ezt, és ez is összefügg a bírósági kommunikációval. A bíróság, azt mondom, tradicionális

tevékenység; ezt már próbáltam elmondani és most is fenntartom. A nyitott bírósági program alapvetően helyes, hogy az állampolgárok megismerjék a bíróságokat, de az is fontos, hogy a bíróságokat az állampolgárok tiszteljék, hiszen, és ezt ki kell mondanunk, alapvetően a bírókat és a bíróságokat lehet tisztelni. A jogkereső közönség szeretni azért nem fogja, mert egy bírói döntés, hacsak nem kötnek a felek egyezséget, valahol szükségképpen sérelmet okoz, hiszen van, aki pervesztes lesz, van, aki szabadságát veszti, tehát ez a bírói döntés alapvetően az állampolgároknak, a jogkeresőknek sérelmet okoz. A bíróságra nem önként megyünk, mint a múzeumba, és ezért véleményem szerint az effajta publicitás talán felülvizsgálatra szorul, hogy mennyiben indokolt a bíróságok kapuját az ügyfélforgalmi időn kívül is nyitva tartani. Előfordultak olyan jelenségek, ezen is el kell gondolkodni, és a bírói szervezetek véleményének figyelembevételével lehet dönteni, hogy mennyiben helyes, hogy fesztiválokra adott esetben megjelenjen egy bírósági stand vagy felvilágosítás - nem hiszem... Ezt át kell gondolni, hogy ez mennyiben tartható fenn, és mennyiben szükséges.

ELNÖK: Elnökjelölt úr, köszönjük szépen a kérdésekre adott válaszát. Megnyitom a vélemények körét. Kérdezem, kíván-e valaki véleményt, észrevételt megfogalmazni. *(Jelzésre:)* Igen, Varga-Damm Andrea képviselőtársunké a szó. Tessék parancsolni, képviselő asszony!

Vélemények, észrevételek

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm önt a meghallgatásán. Nem gondoltam, hogy Mikulás napján, amikor egy ilyen magas tisztség betöltésére irányuló meghallgatás lesz, borsózik a hátam az örömtől. Merthogy amikor ön felsorolta a szándékait, az majdnem olyan, mintha az én álmaimat hozta volna ide. Mert részben Varga Judit miniszter asszony meghallgatásakor két fontos kérdést és témát magam is felvettem neki, az egyik az OBT-OBH béke. Kértem, hogy diplomáciai úton, hiszen jogköréhez nem tartozik, de diplomáciai úton érje el a béketeremtést. Úgy tűnik, hogy nagyon jó úton járunk.

A másik kérdés, amit az esküje előtt tudtam vele beszélni, az arról szólt, hogy a bírói karon belüli kommunikáció javítása, illetőleg a társadalom és a bíróság közti kommunikációnak a felülvizsgálata, és pont arról, hogy annyit kell tudnia a polgárnak és annyiról kell tájékoztatni, amennyi őt érdekli, illetőleg csak abban a körben, és ne legyen ennyire kiszolgáltatva a bírósági rendszer bárki kénye-kedvének. Úgyhogy nagyon boldog vagyok, hogy ezt ön elmondta.

Nagyon régi vágyam az, és amikor bíró barátokkal beszélünk, számtalanszor előkerült, amit idehozott, a pontrendszer felülvizsgálata, az instruktor bíró. Mi pont ellenkező oldalon voltunk, én fogalmazóként kezdtem, ügyvéd lettem, ön pedig ügyvédjelöltre lett bíró. Az instruktor bíró kérdése, azt gondolom, nem egyszerűen most aktuális, hanem már jó ideje, hiszen én magam fiatal bírakkal elég sokat tárgyaltam, és hogy őszinte legyek, mindig vágytam valakire, aki hatást gyakorol rájuk, és hogy a tudás mellett a személyiségfejlődésükhöz és az ügyekhez, ügyfelekhez való viszonyukhoz pont egy instruktor bíró személye jó lenne, aki ezt segíti számukra minél magasabb szintre vinni.

A „két éven túli” fóbia. Nagyon örülök neki, hiszen rengetegszer volt az, hogy az utolsó hónapban azt mondta a bíró, hogy ő most hoz egy ítéletet, még ha nem is lesz jó, mert nem akar már hónapról hónapra jelentést írni. Azzal együtt, hogy nem szabad, hogy elhúzódjának az ügyek.

Nagyon örülök annak, hiszen két alkalommal is módomban volt Handó Tünde volt elnök asszonnyal erről a kérdéstről a meghallgatásakor beszélni, hogy nem szeretem és

nem jó, ha az ügyeket elküldjük más bírósági illetékességi, hatásköri fórumokra, hiszen sokszor felmerül a polgároknak és az ügyvédeknek a befolyásoltság lehetősége. Jogszámba meghatározza ezt a két tételt, úgy kell szervezni a bíróságokat, hogy el tudják az ügyeket látni. Úgyhogy nagyon örülök neki.

Egyet nagy tisztelettel kérek, mert nekem magamnak kétszer volt alkalmam az OBH éves beszámolóit megismerni és arról itt tárgyalni, én nagyon boldog lennék, ha a jövőben nem úgy állna össze, hogy négyötöd az épületek és az infrastruktúra fejlesztéséről szóljon, és egyötöd a szakmaiságról, illetőleg a bírók életéről, hanem akár legyen ez fordítva. A fejlesztéseket látjuk, már csak azért is, mert a költségvetési törvényt is ismerjük, illetőleg az átadásokról is mindig hírt kapunk. Számunkra, legalábbis számomra mint képviselő számára az a fontos, hogy az OBH elnöke arról számoljon be, hogy a bírákat szakmailag és az ügyek elbírálását szakmailag miként támogatta. A szervezeti rendszer adott. Természetesen örülünk annak, ha beszámolnak az épületekről és az informatikai fejlesztésről, de azt gondolom, a XXI. században ez azért természetes, és az adófizetők elég gazdagon nyújtották ezt az elmúlt években a bírósági rendszernek. Hanem inkább a szakmaiságról, a bírók életkörülményeinek feltétlen támogatásáról legyen szó; tehát amikor a bíró kilép az épületből, akkor ne egy kiszolgáltatott ember legyen, hanem ő ott is egy bírói tisztség legyen, aki a munkahelyéről hazamegy, aki a magánéletében él. Én rosszul vagyok attól, hogy a villamoson egyébként a tömeg közepén kapaszkodik az a bíró, aki előtte, mondjuk, a Fővárosi Törvényszéken 28 vádlottas ügyben osztott ki 140 évet. Tehát én azt szeretném, hogy érje el, hogy a bírók ne legyenek a bíróság épületén kívül kiszolgáltatva; legyenek olyan életkörülményeik, amivel ők egy tisztas életet, tisztas, magas szintű, polgári életet tudnak mutatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki ebben a körben felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A véleménykört és a vita egészét lezárom.

Kérdezem elnökjelölt urat, kíván-e válaszolni az észrevételekben elhangzottakra.

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltje: Köszönöm szépen, további észrevételt, nyilatkozatot nem szeretnék tenni, ha megengedik.

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnökjelölt úr. Most határozathozatalra kerül sor.

Határozathozatal

Kérdezem tehát tisztelt képviselőtársaimat, támogatják-e Senyei György Barna úrnak az Országos Bírósági Hivatal elnökévé történő megválasztását. Aki igen? *(Szavazás.)* Tíz. Aki nem? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. És aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett Senyei György Barna úrnak az Országos Bírósági Hivatal elnökévé történő megválasztását támogatta.

Az országgyűlési törvény 44. § (3) bekezdése alapján a bizottság előadója a kialakított véleményt a plenáris ülésen ismerteti. A bizottság eddigi töretlen gyakorlatára figyelemmel, mivel a bizottság meghozott állásfoglalásáról írásban tájékoztatja az Országgyűlést, azt javaslom, hogy külön előadó állítására ne kerüljön sor. Kérdezem képviselőtársaimat, egyetértenek-e ezzel a javaslattal. Kérem, szavazzunk! Aki egyetért vele? *(Szavazás.)* Tizenegy. Köszönöm szépen. Megállapítom,

hogy az Igazságügyi bizottság egyhangúlag, 11 igen szavazattal az elnöki javaslatot elfogadta, előadót nem állít.

Gratulálunk elnökjelölt úrnak, egyúttal megköszönjük a bizottság előtti megjelenését. Ezt a napirendi pontot lezárom.

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnökjelöltje:
Nagyon szépen köszönöm a megtisztelő bizalmukat.

Egyebek

ELNÖK: Köszönjük szépen. Rátérünk utolsó, nagyon rövid napirendi pontunkra, az egyebekre. Mivel jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az idén már tényleg nem tervezünk további ülést tartani, ezért ismételten szeretném megköszönni képviselőtársaimnak, a bizottság minden tagjának, munkatársainknak, a gyorsíróknak, szakértőknek az egész évi áldozatos munkát.

Az ülés berekesztése

Áldott karácsonyi ünnepeket és boldog, sikeres új esztendőt kívánok mindenkinek. A mai ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 28 perc)

Dr. Vejkey Imre
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea